ความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ: การรับรู้และสภาพแวดล้อมภายในองค์การ

Cybersecurity Awareness Among the National Intelligence Agency's Government Officials: Perception and Internal Organizational Environment

อรุษ บุญญะวริศ*
Aroot Boonyawarit
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Master of Art (Public Administration) Kasetsart University
พรพรรณ เหมะพันธุ์
Pronphan Hemaphan**
ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประเทศไทย
Department of Political Science and Public Administration Kasetsart University, Thailand
Email: arout.b@ku.th; pornphan.h@ku.ac.th

Received: July 25, 2024
Revised: November 01, 2024
Accepted: November 03, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่ออธิบายระดับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ (๒) เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการรับรู้ และ (๓) เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น ๒๖๐ คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (๑) ความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านมาตรการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ และด้านผลกระทบที่มีโอกาสเกิดขึ้นในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ (๒) ปัจจัย

* นายอรุษ บุญญะวริศ Mr.Aroot Boonyawarit นิสิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Student Master of Art (Public Administration) Kasetsart University

** ผศ.ดร.พรพรรณ เหมะพันธุ์ Asst.Prof.Dr.Pronphan Hemaphan ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Thesis Advisor

ส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา สายการทำงาน ประสบการณ์ในการอบรมด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ และปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ ๓) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในทิศทางบวก (r = .๗๑๗, p < .๐๑) ดังนั้น องค์การควรปลูกฝังความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างจำเพาะตามสายการทำงาน

คำสำคัญ: ภัยคุกคามทางไซเบอร์; ความตระหนัก; การรับรู้; สภาพแวดล้อมภายในองค์การ

Abstract

The objectives of this research were to: (1) describe the level of cybersecurity awareness of the National Intelligence Agency's (NIA) government officials (2) compare factors affecting the cybersecurity awareness, classified by demographical and perception factor and (3) investigate the relationships between internal organizational environment factor and cybersecurity awareness. The data was collected from 260 samples of NIA's government officials. The statistics were presented in percentage, mean, and standard deviation, One - Way ANOVA and Pearson's Correlation Coefficient.

The results showed that (1) the overall level of cybersecurity awareness among the NIA's government officials was at the highest level, ranging from the aspect of cybersecurity measures, impact at work, and job duties and responsibilities. (2) The demographical factors, namely education, career fields and cybersecurity training experience as well as perception factors were found statistically significant difference at .05 level of significance. And (3) there was a positive relationship between internal organizational environment factors and cybersecurity awareness (r = .717, p < .01). Therefore, organizations should continuously improve cybersecurity awareness to the officials, and organize specific training courses in accordance with their career path

Keywords: Cybersecurity; Awareness; Perception; Internal Organizational Environment

บทนำ

อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร การค้าขาย การทำธุรกรรมทางการเงิน หรือสิ่งบันเทิง ล้วนดำเนินการโดยใช้อินเทอร์เน็ตและเชื่อมโยงกันจนกลายเป็นระบบเครือข่ายที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในทุกบริบทของสังคม อินเทอร์เน็ตกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นในทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่การแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตมาพร้อมกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เรียกว่า ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cybersecurity threat) ที่คอยสร้างความเสียหายให้กับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต องค์กร ระบบสาธารณูปโภค และระบบสารสนเทศ โดยมีหลากหลายรูปแบบ อาทิ การบุกรุกเข้าระบบ การโจมตีระบบ การพัฒนาโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ การเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง[๑]

องค์การต้องรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยข้อมูลของคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ รายงานว่า สถิติการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวน ๗๗๒ เหตุการณ์ เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีเพียง ๑๓๕ เหตุการณ์เท่านั้น และจากการศึกษาของบริษัท International Business Machines (IBM) พบว่า ร้อยละ ๙๕ ของการละเมิดทางไซเบอร์เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการกระทำส่วนบุคคล อาทิ การตั้งค่ารหัสผ่านเข้าระบบที่ไม่ซับซ้อนง่ายต่อการคาดเดา การหลงเชื่ออีเมลหลอกลวง หรือการเข้าใช้เว็บไซต์ที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ[๒] จากสถานการณ์ข้างต้น รัฐบาลได้เพิ่มความสำคัญในปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ และออกกฎหมายพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ ๒๕๖๒ มาเพื่อสร้างมาตรการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์เบื้องต้นให้กับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานของรัฐ

สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องเผชิญภัยคุกคามทางไซเบอร์บ่อยครั้ง เนื่องจากเป็นหน่วยงานด้านความมั่นคงที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สำคัญหรือข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ จึงเล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และพยายามสร้างความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้แก่ข้าราชการผ่านการอบรม การจัดกิจกรรม และการประชาสมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์อยู่เสมอ

---

[๑] สุภาพร พรมโส, ปราลี มณีรัตน์ และประสงค์ ประณีตพลกรัง, “สถานภาพความพร้อมและดัชนีความพร้อมต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ”, **วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนายเรืออากาศ**, ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๔) : ๑๘.

[๒] เมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี, “ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร”, **วารสารวิชาการไทยศึกษาและการจัดการ**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) : ๔.

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาถึงความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เพื่อประเมินระดับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ และทำความเข้าใจถึงปัจจัยการรับรู้และสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักถึงภัยคุกคามไซเบอร์ อันนำไปสู่การนำผลวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเสริมสร้างความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของสำนักข่าวกรองแห่งชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่ออธิบายระดับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

๒. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการรับรู้

๓. เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

๑. ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน

๒. ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน

๓. สภาพแวดล้อมภายในองค์การมีความสัมพันธ์ต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ข้าราชการสังกัดสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำนวน ๗๔๓ คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๖๐ คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณจากสูตร ทาโร่ ยามาเน่[๓] และแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

[๓] Yamane, T., **Statistics: An Introductory Analysis, (Second Edition)**. New York: Harper & Row, 1973.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ๒) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้เรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์และสภาพแวดล้อมในองค์การ และ ๓) แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทั้ง ๒ ประเภท ได้แก่

๑. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาได้ลงพื้นที่แจกแบบสอบถามให้กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะได้ใกล้ชิดและเก็บข้อมูลอื่น ๆ ประกอบการศึกษา

๒. ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อาทิ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการศึกษา หนังสือ โดยรวบรวมจากห้องสมุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและอินเทอร์เน็ต รวมทั้ง รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบในการกำหนดกรอบความคิดเห็นและอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ใช้สำหรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาความสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำนวน ๒๖๐ คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ ๓๑ – ๔๐ ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า ๕ ปี ผ่านการอบรมเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มาแล้ว ๓ ครั้ง

ปัจจัยการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์	๓.๙๐	.๗๕	มาก
ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าในเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์	๔.๒๑	.๕๗	มากที่สุด
รวม	๔.๐๖	.๗๖	มาก

ตารางที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ที่ส่งผลต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์

จากตารางที่ ๑ พบว่า ปัจจัยการรับรู้ที่ส่งผลต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๐๖ (S.D. = .๗๖) แบ่งเป็นด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ๓.๙๐ (S.D. = .๗๕) และด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าในเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๑ (S.D. = .๕๗)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
ด้านนโยบาย	๔.๓๑	.๖๓	มากที่สุด
ด้านการดำเนินงาน	๔.๒๖	.๖๐	มากที่สุด
ด้านค่านิยม	๔.๒๖	.๖๔	มากที่สุด
รวม	๔.๒๗	.๕๗	มากที่สุด

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การ

ตารางที่ ๒ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๗ (S.D. = .๕๗) แบ่งเป็นด้านนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๓๑ (S.D. = .๖๓) ด้านการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๖ (S.D. = .๖๐) และด้านค่านิยม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๖ (S.D. = .๖๔)

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

๑. เพื่ออธิบายระดับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
ด้านมาตรการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์	๔.๔๘	.๕๔	มากที่สุด
ด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ	๔.๓๙	.๖๑	มากที่สุด
ด้านผลกระทบที่มีโอกาสเกิดขึ้นในการทำงาน	๔.๔๘	.๕๘	มากที่สุด
รวม	๔.๒๗	.๕๗	มากที่สุด

ตารางที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

จากตารางที่ ๓ ความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๗ (S.D. = .๕๗) แบ่งเป็นด้านมาตรการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๔๘ (S.D. = .๕๔) ด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๓๙ (S.D. = .๖๑) และด้านผลกระทบที่มีโอกาสเกิดขึ้นในการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๔๘ (S.D. = .๕๘)

๒. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการรับรู้

สมมติฐานที่ ๑.๑ เพศแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจาก ความตระหนักรู้ต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นอยู่กับทักษะความรู้ประสบการณ์ และความเอาใจใส่ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุธาเทพ รุณเรศ ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตะหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางลักษณะของประชากรด้านเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕[๔] และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันท์ณิภัค นันทวัฒน์วงษ์ ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษาท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่

[๔] สุธาเทพ รุณเรศ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑), หน้า ๕๖.

ของท่าอากาศยานอุดรธานีที่มีเพศแตกต่างกัน มีความตะหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๕]

สมมติฐานที่ ๑.๒ อายุแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากอายุไม่ใช่ปัจจัยที่มีความตระหนักรู้ต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีอายุมากก็สามารถสร้างทักษะด้านความรู้เรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์จนก่อให้เกิดความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้ ไม่ต่างกับข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีอายุน้อย หากได้รับคำแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ และการเอาใจใส่ที่เหมาะสม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักถึงความสำคัญของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๖]

สมมติฐานที่ ๑.๓ ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกัน โดยข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีระดับศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์มากกว่าข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เนื่องจากความรู้เรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นความรู้ที่มีสอนในระดับชั้นอุดมศึกษา และข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มีคุณสมบัติขั้นต่ำคือ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมีโอกาสได้ถูกเชิญให้ร่วมอบรมเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์บ่อยครั้ง ขณะที่ข้าราชการที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมักได้ทำงานด้านอำนวยการหรือธุรการ จึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยตรงและมีโอกาสได้ไปอบรมเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์น้อย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุธาเทพ รุณเรศ ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตะหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางลักษณะของประชากรด้านระดับการศึกษาสูงสุดที่

---

[๕] นันท์ณิภัค นันทวัฒน์วงษ์, “ความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑), หน้า ๔๕ – ๔๙.

[๖] เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล, “ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”, **วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๐๘.

แตกต่างกันมีผลต่อความตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๗]

สมมติฐานที่ ๑.๔ ระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกัน ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับความมั่นคง แม้จะเริ่มเข้ามาทำงานไม่นานก็มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้ เพราะเป็นภัยคุกคามที่สำคัญที่หน่วยงานความมั่นคงต้องรับมือ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอายุงานแตกต่างกันความตระหนักถึงความสำคัญของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๘] และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันท์ณิภัค นันทวัฒน์วงษ์ ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบินกรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม ผลการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ของท่าอากาศยานอุดรธานีที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีความตะหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๙]

สมมติฐานที่ ๑.๕ สายการทำงานแตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกัน โดยข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ปฏิบัติภารกิจข่าวกรองทางเทคนิค มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์มากกว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ปฏิบัติภารกิจข่าวกรองภายในประเทศ ข่าวกรองต่างประเทศ และบริหาร เนื่องจากภารกิจข่าวกรองทางเทคนิค เป็นส่วนงานที่รับผิดชอบด้านการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยตรง ต้องเผชิญกับภัยคุกคามทางไซเบอร์อยู่เป็นประจำ พร้อมทั้งยังต้องวางมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งข้าราชการ

---

[๗] สุธาเทพ รุณเรศ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑), หน้า ๕๘.

[๘] เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล, “ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”, **วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๐๙.

[๙] นันท์ณิภัค นันทวัฒน์วงษ์, “ความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบินกรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑), หน้า ๕๓ – ๕๕.

สำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ปฏิบัติภารกิจข่าวกรองทางเทคนิคส่วนใหญ่อาจเปรียบเสมือนซูเปอร์ยูสเซอร์ที่มีความรู้ รวมทั้งสิทธิ์ในการจัดการและเข้าถึงข้อมูลภัยคุกคามทางไซเบอร์ ขณะที่ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ปฏิบัติภารกิจด้านอื่น ๆ เปรียบเสมือนผู้ใช้งานทั่วไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งนี้ที่มีแผนกที่สังกัดแตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๑๐]

สมมติฐานที่ ๑.๖ ประสบการณ์ในการอบรมที่ได้รับความรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกันมีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน โดยข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีประสบการณ์ในการอบรมที่ได้รับความรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์มากครั้งจะมีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์น้อยครั้ง เนื่องจาก การฝึกอบรมบ่อยครั้งจะเป็นการทบทวนความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งอาจได้รับความรู้ มาตรการ และประสบการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อระดับความตระหนัก เพราะได้รับทราบข้อมูลเชิงลึกและทันสมัยมากขึ้นจากเดิม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอัษฎา หิรัญบูรณะ ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักรู้ด้านการข่าวของข้าราชการกรมศุลกากรที่ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนและปราบปราม ผลการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมด้านข่าวกรองส่งผลต่อความตระหนักรู้ด้านการใช้ข่าวกรองในการทำงานของข้าราชการกรมศุลกากรที่ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนและปราบปราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๑๑]

สมมติฐานที่ ๒.๑ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องภัยคุกคามไซเบอร์ มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกันเนื่องจากความรู้และประสบการณ์สามารถนำมาประเมินความเสียหายของภัยคุกคามทางไซเบอร์ ยิ่งบุคลากรได้เรียนรู้หรือเผชิญหน้ากับภัยคุกคามทางไซเบอร์บ่อย ยิ่งเข้าใจถึงความสำคัญในการที่องค์การต้องหลีกเลี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพราะการเรียนรู้จากประสบการณ์มีต่อความตระหนัก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งนี้ที่มี

---

[๑๐] เมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี, “ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร”, **วารสารวิชาการไทยศึกษาและการจัดการ**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) : ๑๑.

[๑๑] อัษฎา หิรัญบูรณะ, “ความตระหนักรู้ด้านการข่าวของข้าราชการกรมศุลกากรที่ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนและปราบปราม”, **สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขารัฐประศาสนศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๔), หน้า ๖๕–๖๘.

ประสบการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๑๒] และผลงานวิจัยของสุธาเทพ รุณเรศ ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตะหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มีผลต่อความตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๑๓]

สมมติฐานที่ ๒.๒ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีความใส่ใจและเห็นคุณค่าเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่แตกต่างกัน มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ แตกต่างกัน เนื่องจากความใส่ใจและเห็นคุณค่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนัก หากบุคลากรจดจ่อและติดตามเรื่องราวของภัยคุกคามทางไซเบอร์มาก ย่อมเห็นความสำคัญถึงผลกระทบของภัยคุกคามทางไซเบอร์มาก และจะส่งผลให้มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์มากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งนี้ที่มีความใส่ใจและเห็นคูณค่าเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕[๑๔]

๓. เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การกับความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สมมติฐานที่ ๓.๑ สภาพแวดล้อมภายในด้านนโยบายมีความสัมพันธ์ต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ เนื่องจากการจัดทำนโยบายและมาตรการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างเป็นรูปธรรมสะท้อนถึงความพยายามและจริงจังที่จะเผชิญกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่คอยจู่โจมองค์การ ซึ่งนอกจากมาตรการที่ดีแล้วผู้ที่คอยดูแลระบบและอุปกรณ์ที่ดียิ่งแสดงให้เห็นถึงความยากลำบากในการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ ซึ่งบุคลากรที่มีความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์จะยอมรับนโยบายและมาตรการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล ได้ทำการ

---

[๑๒] เมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี, “ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร”, **วารสารวิชาการไทยศึกษาและการจัดการ**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) : ๑๑-๑๓.

[๑๓] สุธาเทพ รุณเรศ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑), หน้า ๖๐ - ๖๑.

[๑๔] เมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี, “ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร”, **วารสารวิชาการไทยศึกษาและการจัดการ**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) : ๑๑-๑๓.

ศึกษาเรื่องความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักถึงความสำคัญของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับในการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ กล่าวคือ ถ้าบุคลากรของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความตระหนักถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ย่อมทำให้บุคลากรยอมรับให้มีการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การ[๑๕]

สมมติฐานที่ ๓.๒ สภาพแวดล้อมภายในด้านการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ เนื่องจากการดำเนินงานขององค์การ ทั้งการแจ้งเตือน การแก้ไขปัญหา การจัดอบรมหรือการเผยแพร่ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ ล้วนเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ผ่านทางสิ่งเร้า หากองค์การดำเนินกิจการเหล่านี้อย่างจริงจังก็จะทำให้ความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของพระทองมี อำสุธโช (แอมไธสง) ได้ทำการศึกษาเรื่องความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าชายเลน แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักรู้ของชุมชนแขวงท่าข้ามในการจัดการป่าชายเลน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการป่าชายเลนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑[๑๖]

สมมติฐานที่ ๓.๓ สภาพแวดล้อมภายในด้านค่านิยมมีความสัมพันธ์ต่อความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ เนื่องจากสำนักข่าวกรองแห่งชาติเป็นหน่วยงานรัฐด้านความมั่นคง มีหน้าที่ติดตามตรวจสอบภัยคุกคามใหม่ ๆ ที่กระทบกับความมั่นคงของชาติ บุคลากรตั้งแต่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการไปจนถึงผู้บริหาร ได้รับการปลูกฝังเรื่องการรักษาความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ สืบทอดกันมาตลอด และเมื่อมีภัยคุกคามใหม่ ๆ เกิดขึ้น ก็จะศึกษาวิจัย พร้อมทั้งแจ้งเตือนให้บุคลากรอื่น ๆ ทราบ ผ่านบันทึกข้อความไปตามสำนักงานต่าง ๆ หรือการอบรมภายในหน่วยงาน บุคลากรจึงรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปารวีร์ บุษบาศรี ได้ทำการศึกษาเรื่อง

---

[๑๕] เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล, “ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”, **วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๑๓-๑๑๔.

[๑๖] พระทองมี อำสุธโช (แอมไธสง), “ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าชายเลน แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร”, **ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (สาขาวิชาการพัฒนาสังคม: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑), หน้า ๘๑.

ความตระหนักรู้และทัศนคติของผู้บริหารและพนักงานต่อการประชาสัมพันธ์ภายในบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักรู้ของผู้บริหารและพนักงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้บริหารและพนักงานต่อการประชาสัมพันธ์ภายในบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑[๑๗]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ องค์การควรเพิ่มการอบรมความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ด้านการนำไปปฏิบัติใช้ด้วย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการอบรมในเชิงวิชาการ มีเพียงแค่การแนะนำข้อมูลและหลักป้องกันภัยคุกคามไซเบอร์เบื้องต้น โดยผู้ที่อบรมไม่ได้ลงมือปฏิบัติเอง หากมีการอบรมในเชิงปฏิบัติการ อาจทำให้บุคลากรสามารถแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์เบื้องต้นเฉพาะหน้าได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค

๒. ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าในเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ องค์การควรเพิ่มการอบรมหรือให้ความรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้มีความถี่มากขึ้น โดยเฉพาะการอบรมกลุ่มบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ เนื่องจากบุคลากรทุกคนมีโอกาสที่ได้จะเผชิญภัยคุกคามทางไซเบอร์ และทบทวนความรู้และหลักการปฏิบัติให้บุคลากรขององค์การอยู่เสมอ เพื่อให้มีการตื่นตัวและพร้อมต่อการเผชิญกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เสมอ และยังคงความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้อยู่ในระดับมากที่สุดคงเดิม

๓. ด้านนโยบาย องค์การควรพิจารณาให้บุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มีโอกาสไปดูงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ของประเทศชาติโดยตรงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อศึกษามาตรการ วิธีการ และอุปกรณ์ป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ และนำมาปรับปรุงนโยบายด้านการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ขององค์การให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ขององค์การต่อบุคลากร ซึ่งจะมีผลต่อความตระหนักของบุคลากรอีกด้วย

๔. ด้านการดำเนินงาน องค์การควรมีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่หลากหลายในระดับมาก จึงอาจพิจารณาเพิ่มช่องทางเผยแพร่ความรู้เพิ่มขึ้น โดยอาจมุ่งเน้นสื่อสังคมออนไลน์ที่หลากหลาย เพื่อให้บุคลการได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรเพิ่มขึ้น

---

[๑๗] ปารวีร์ บุษบาศรี, “ความตระหนักรู้และทัศนคติของผู้บริหารและพนักงานต่อการประชาสัมพันธ์ภายในของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)”, **การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริการธุรกิจมหาบัณฑิต**, (สาขานิเทศศาสตร์การตลาด: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ๒๕๕๕), หน้า ๘๘.

๕. ด้านค่านิยม องค์การควรพิจารณาจัดการเสวนาพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้กับบุคลากร เพื่อเป็นช่องทางในการพูดคุยและแจ้งเตือนภัยคุกคามทางไซเบอร์รูปแบบใหม่ ๆ ให้กับบุคลากร และเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ปัญหาที่ประสบ เพื่อให้บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของความตระหนักต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์

บรรณานุกรม

นันท์ณิภัค นันทวัฒน์วงษ์. “ความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม”. **การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต**. สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑.

ปารวีร์ บุษบาศรี. “ความตระหนักรู้และทัศนคติของผู้บริหารและพนักงานต่อการประชาสัมพันธ์ภายในของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)”. **การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต.** สาขานิเทศศาสตร์การตลาด: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ๒๕๕๕.

พระทองมี อำสุธโช (แอมไธสง). “ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าชายเลนแขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร”. **ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต**. สาขาวิชาการพัฒนาสังคม: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

เมธาพร ธรรมศิริ และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี. “ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วารสารวิชาการไทยศึกษาและการจัดการ**. ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) : ๑-๑๗.

สุธาเทพ รุณเรศ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร”. **การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต**. สาขานโยบายและการบริหารดิจิทัล: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๑.

สุภาพร พรมโส, ปราลี มณีรัตน์ และประสงค์ ปราณีตพลกรัง. “สถานภาพความพร้อมและดัชนีความพร้อมต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ”. **วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนายเรืออากาศ**. ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๔) : ๑๗-๓๐.

อัษฎา หิรัญบูรณะ. “ความตระหนักรู้ด้านการข่าวของข้าราชการกรมศุลกากรที่ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนและปราบปราม”. **สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขารัฐประศาสนศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๔.

เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล. “ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO ๑๔๐๐๑) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๔.